

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 13. Expugnatio Constantinopolis probatur Pontifici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

millesimo ducentesimo sexto, Dominica Sæcul. XIII.
 Sexagesimæ, dixitque ad populum suum A.C. 1204.
 super Evangelium de semine illa die le-
 gi solitum, quod de Ministerio Episco-
 pali intelligendum exposuit. Episcopa-
 lem unus auspicatus, de fructibus Eccle-
 siæ nihil præter nonaginta sex solidos
 Tolosanos invenit, & quatuor mulos,
 quos ante habebat, ex aqua putei do-
 mestici refici jussit, ne si extra ædes ad
 fluvium, bibendi causa, ad flumen pu-
 blice agerentur, creditores, qui ipsum
 eorum Consulibus Tolosanis perseque-
 bantur, eos diriperent. Ceterum Se-
 dem Tolosanam annis viginti quinque
 tenuit.

§. XIII.

*Expugnatio Constantinopolis proba-
tur Pontifici.*

Haud diu postquam Balduinus Impera-
 tor Papam de capta Constantino-
 poli per literas certiore fecisset, fec-
 dera quoque inter Francos & Venetos
 ante urbem expugnatam inita, conscri-
 pta misit, petens, ut ea Apostolica au-
 ctoritate confirmaret; sibi enim Vene-
 torum auxilia esse necessaria, tum ut Re-
 gnum stabiliret, tum ut suppetias Terræ
 sanctæ ferret. Henricus Dandolus quo-
 que Dux Venetorum petiit, ut Pontifex

*ap. Innoc.**7. ep. 201.**Rain. 1205.**n. 1.**Sup. n. 1.**ibid. ep. 200.*

Sæcul. XIII.

A.C. 1204

Gest. n. 92.

memorata fœdera rata haberet, data Epistola, in qua illud quoque excusat, quod Jaderam aggressi essent; Crucigeros enim, dicebat, votum editum non solventes, & aliena usurpantes, Sacræ Sedis tutela indignos esse. Quibus verbis Regem Hungariæ perstringebat.

Papæ in his pactis complura, contra fas adjuncta, & præter alia, quæ de Ecclesiis & Clericis constituebantur, displicebant. Memor præterea erat scelerum peractorum, cum Constantinopolis caperetur, sui que præcepti, ne Crucigeri Milites Diciones Christianorum invadere auderent, nisi illi manifesta fraude eorum profectio obstacula ponerent. Neutiquam etiam Pontifici iusta excusatio videbatur, quod dicerent, jus sibi fuisse Græcis arma inferendi, quia debita Sedi Apostolicæ obsequia præstare denegarent, & Terræ sanctæ, licet a Papa moniti opem non tulissent. Nec illud æquitati consentaneum putabat, quod pœnas a Græcis Latini exegissent, ob Imperium ab Alexio Imperatore fratri suo ademptum; nullam enim ipsis potestatem fuisse huiusmodi crimina puniendi. Cum igitur Innocentio valde perplexa videretur causa, postquam de re tanta non cum Cardinalibus modo, sed etiam cum Episcopis, aliisque viris prudentia clarissimis, non paucis, qui
tunc

tunc in Curia Romana versabantur, de-
 liberasset, tandem visum est, Constanti-
 nopolis expugnationem approbare.
 Quod ex Responso Marchioni Montis-
 ferratensi dato dispicimus. Is enim
 Princeps Papæ scripsit Epistolam, a Car-
 dinale Soffredo redditam, cujus Summa
 hæc erat: *Sincera mente profectionem*
in Palaestinam suscepi, ut peccatis juven-
tutis meæ deletis Indulgentiam lucrarer,
votum, quo me obligavi, bona fide im-
pleturus. Alexii juvenis curam gere-
re capi, tum Petri Capuani Sacræ Sedis
Legati consilio excitatus, tum etiam tri-
sti rerum facie compulsus, cum exerci-
tus, capta Jadera, commeatu destitutus
iter in Romaniam urgeret. Itaque quod
necessitas imperabat in virtutis mate-
riam trabentes, Sacræ Sedi servire &
Christianorum in Palaestina commodis
consulere voluimus, quod utrumque præ-
stitum credimus, postquam Constantino-
polim sine cæde & sanguine in nostram
potestatem redegit, usurpatorem eje-
cimus, patrem filiumque solio Imperii re-
stituimus, eosque nulla vi adhibita ad ob-
sequium Romanæ Sedis reduximus. Sed
en, rem prorsus inexpectatam! dum o-
mnia ad trajectum in Syriam strenue pa-
ramus, Græci, ad perfidam quam natu-
ra indidit indolem reversi, nos fraudibus,
flammis, veneficiis a proposito dimotos,

Sæcul. XIII.

A. C. 1205.

Gest. n. 65.

7. ep. 131. ap.

Rain. 1205.

n. 7.

Sæcul. XIII.
A. C. 1205.

urbi Constantinopolitana bellum inferre
invitos coegerunt. Subacta vero am-
plissima civitate, quod portentis ac pro-
digiis baud immerito accensendum, ni-
bilegimus quod a desiderio abhorreret, Ec-
clesiam Orientalem cum Occidentali con-
jungendi, jamque ad negotium tantum
perficiendum tuum consilium & nutum
simpliciter manemus. Ego, qui ideo sa-
cræ militiæ nomen dedi, ut pro peccatis
meis satisfaciam, non autem ut speciem
Religionis præbens majore licentia pec-
cem, ab ore tuo Sancte Pater pendeo, quæ-
cunque jusseris facturum. Si pensata ve-
rum in Romania facie, me in his terris
Sacra Sedi, ac Terræ sanctæ prodesse, &
saluti meæ consulere existimas, impera,
non pericula subire, non laborem recuso.
Ceterum nec Dignitati meæ, nec bonis,
quibus hic fruor parce, sed præscribe,
quæ mihi agenda sint, ut supremi Judi-
cis iram mitigem & vindictam effu-
giam. Hæc fuit Bonifacii Marchionis
ad Innocentium Papam Epistola.

Respondit Papa in hunc modum: So-
lenter querelis, quas Crucigeris objicien-
das noveras, occurristi. Vos enim, nul-
la in Græcos Jurisdictione aut potesta-
te præditi, ab instituti vestri & editi
voti ratione temere declinasse videmini,
dum relicta Hierosolyma Constantino-
polim occupastis, & terrenas opes Cælesti-
bus

bus divitiis prætulistis. Illud vero longe gravius, quod quidam ex vobis nec Religioni nec ætati nec sexui parcentes, in omnium oculis fornicationes, adulteria, incestus committere non erubuerint; quin etiam non solum matronas maritatas & viduas, sed etiam Virgines & Deo sacras pedissequorum suorum libidini tradiderint. Nec vobis satis fuit Imperatoris ararium exhaurire, & Optimatum æque ac civium opes diripere, thesauris Ecclesiarum quoque avidas manus injecistis, Altaria, tabulas argenteas abstulistis, sanctuaria profanastis, Cruces, Imagines, Reliquias asportastis. Unde Græci, quantumvis eorum Ecclesia affligatur, ad obedientiam Romanæ Ecclesiæ præstandam permoveri nequeunt, cum in Latinis non nisi perditionis exempla & opera tenebrarum videant, eosque jam plus quam canes horreant.

Sæcul. XIII.
A. C. 1205.

Tum inferius: Quia autem Judicia Dei sunt abyssus multa, nos de causa gravissima temere pronunciare nolumus, præsertim antequam de veritate adjunctorum plenius certiores facti fuerimus. Potuit enim fieri, quod Græci ob peccata sua divinæ Justitiæ pœnas dederint, etsi vos injuste egeritis, proximum vestrum odiendo, vobisque tamen Deus facti mercedem concesserit, quod ejus vindicta.

Innocentii
Papæ Epi-
stola.

Sæcul. XIII. *Etæ servieritis (*)*. Sed missis bis du-
 A. C. 1205. *biis, illud tibi inprimis duximus respon-*
dendum; tene & tuere terram tibi in-
vestigabili Dei judicio traditam, ve-
niam præteritorum erratorum spera, sub-
ditos populos secundum Justitiæ leges re-
ge, Pacem conserva, Religioni præse-
dium præsta. Bona Ecclesiastica rapta
restituere, peccatum, cujus participem te
effecisti, penitentia dele, propositum im-
plendi votum peregrinationis Hieroso-
lymitanæ cave abjicias, capta Constan-
tinopoli planior ad Terram sanctam pa-
rata est via. Tandem Majorum tuorum
& fratrum exempla sequere, fidem, quam
Sedi Apostolicæ debes, & jurasti, nun-
quam viola.

Ergo

(*) In hoc loco Epistolæ addit Summus Pontifex, ut dicta sua confirmet, illud Prophe-
 tæ: *Quia servisti mihi in Tyro, dabo tibi Æ-*
gyptum. Sed fateor, quod hunc textum in
 S. Scriptura invenire non potuerim. Epistolæ
 vero Marchionis Montisferratenfis titulus hic
 erat: *Sandissimo Patri & Domino Innocentio*
divina Providentia Summo Pontifici suus Bo-
nifacius Marchio Montisferrati, Dei Gratia
Regni Thessalonicensis & Cretæ Dominus cum
optato pedis osculo tam devotum obsequium
quam paratum &c. Odoricus Rainaldus Baro-
 nii Card. Continuator. ad ann. 1205.

Ergo Papa ratus, capta Constanti-
 nopoli, Terram sanctam multo facilius
 liberari posse, serio ad acceleranda La-
 tinis in Romania degentibus auxilia ani-
 mum adjecit, eumque in finem Episco-
 pis Franciæ, videlicet Archiepiscopo Re-
 mensi, Rotomagensi, Bituricensi, Vien-
 nensi, Senonensi, Burdegalensi, Lugdu-
 nensi & Turonensi scripsit. Est vero
 Epistola Encyclica, & hujus ferme sen-
 sus; Deum optimum maximum, ut Schis-
 maticorum reditu Ecclesiam suam con-
 solaretur, Imperium Græcorum, homi-
 num superbiorum, superstitiosorum, &
 refractariorum ad Latinos, humiles, pios,
 Catholicos & obedientes transtulisse.
 Quare Balduinum, electum Imperato-
 rem, omnis generis homines, Clericos,
 Laicos, nobiles, plebejos, omnis sexus &
 status, invitare; venirent in ejus Impe-
 rium, divitias, quantas cujuscunque me-
 ritum & conditio caperet, accepturi.
 Hinc Papa ab ipso rogatus Episcopis præ-
 cipit, ut omnes ad profectionem in O-
 rientem suis sermonibus excitent, pro-
 mittitque eandem Indulgentiam, quæ
 cunctis Crucigeris concessa erat, qui ad
 stabiliendam potentiam Imperatoris
 Constantinopolitani, & animo Terram
 sanctam liberandi iter susceperent.

Illud quoque Balduinus Imperator
 Papam rogaverat; mitteret sibi Vires

D 5 Reli-

Sæcul. XIII.
 A.C. 1205.
 Gest. n. 94.
 8. ep. 69 70.
 ap. Rain.
 1205. n. 10.

Sæcul. XIII. Religiosos ex omni Ordine, virtutibus,
 A.C. 1205. scientia & zelo eximios, qui novellam
 Imperii sui Ecclesiam Latinam confirma-
 rent. Hinc Pontifex, datis literis, cun-
 ctos Franciæ Præsules hortatus est; pio
 hujus Principis desiderio satisfacerent,
 atque addit: *Mittite etiam in illam Re-
 gionem libros, quorum majorem, quam
 opus est, copiam vobis esse scimus, aut
 saltem licentiam eos describendi date,
 ut Ecclesia Orientalis cum Occidentali
 in celebrandis divinis laudibus concor-
 det.* Hæc Epistola vigesima quinta Ma-
 ji data est. In eadem causa Pontifex
 ad Doctores & Tyrones Parisienses de-
 dit literas, in quibus excitat; in Græ-
 ciam migrent, & literarum studia inve-
 hant, quod Balduinus Imperator arden-
 ter exoptaret. Tandem ad præstandum
 novello Imperio præsidium Latinis Cle-
 ricis Laicisque, tunc in Romania agen-
 tibus, præcepit, ut saltem anno ibi ma-
 nerent, nisi res Terræ sanctæ aliud po-
 stularent.

§. XIV.

*Guido Pareus Archiepiscopus
 Remensis.*

*Sup. Lib.
 LXXV.
 §. 42.*

Archiepiscopus Remensis, cui Papa tunc
 scripsit, erat Guido Pareus, ante ip-
 sius in Germania Legatus, quem anno
 supe-